

D E C I Z I E

cu privire la respingerea apelului declarat de Ghenadie Mînăscurtă, reprezentat de avocatul Virgiliu Mînăscurtă

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Inspectoratul Național de Probațiune în contradictoriu cu Ghenadie Mînăscurtă, cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca (sediul central) din 14 octombrie 2025

Dosarul nr. 2a-107/2026

PIGD: 2-25118655-03-2a-26012026

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul central (judecător Gh.Purici)

26 iunie 2026, mun. Bălți

Textul corespunde cu originalul

Examinând conform procedurii scrise, pentru cererile cu valoare redusă, pe baza materialelor dosarului, apelul declarat de Ghenadie Mînăscurtă, reprezentat de avocatul Virgiliu Mînăscurtă,

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:

Radu Holban*, Preşedinte,*

Svetlana Ghercavii,

Mariana Sajin, *judecători,-*

C O N S T A T Ă :

I. ÎN FAPT:

1.La 19 august 2025 Inspectoratul Național de Probațiune a depus în Judecătoria Soroca (sediul central) o cerere de chemare în judecată împotriva lui Mînăscurtă Ghenadie, privind recuperarea prejudiciului material (fila dosarului 1-3).

2.În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat următoarele temeiuri:

În fapt, în adresa Inspectoratului Naţional de Probaţiune a parvenit mandatul judecătoresc cu nr. ***** din 03.10.2024, emis de Judecătoria Bălţi, sediul Central, prin care a fost dispus aplicarea echipamentului de monitorizare electronică pe un termen de 30 (treizeci) zile, ca măsură asiguratorie arestului la domiciliu.

Astfel, la 03.10.2024, pârâtului Ghenadie Mînăscurtă i-a fost aplicat echipamentul de monitorizare electronică cu nr. 066041 şi brăţara electronică cu nr. 00303, iar drept confirmare acesta a semnat angajamentul privind monitorizarea electronică prin care i s-a adus la cunoştinţă toate cerinţele în privinţa echipamentului electronic şi obligaţia în conformitate cu pct. 13 din Regulamentul privind monitorizarea electronică a persoanelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1322/2016 prin care s-a obligat, în cazul deteriorării sau pierderii utilajului electronic să restituie costul echipamentului.

Ulterior, la 10.10.2024, pârâtului i-a fost schimbat echipamentul de monitorizare electronică ca urmare a dispariției de pe platforma de monitorizare electronică.

La 12.12.2024, a fost recepționat actul de verificare de către compania de deservire a echipamentelor de monitorizare electronică, prin care se indică că, costul reparaţiei este de 726,00 lei, cu următoarele mențiuni - stația nu transmite date, carcasa contacte este crăpată, încărcătorul nu încarcă.

La 10.03.2025 Inspectoratul Naţional de Probaţiune, respectând procedura prealabilă, a înaintat o cerere prealabilă pârâtului Ghenadie Mînăscurtă privind achitarea benevolă a prejudiciul material în sumă de 726,00 lei, prin depunerea sumei la contul de decontare a Inspectoratului Naţional de Probaţiune, în caz contrar, a fost explicat că Inspectoratul îşi rezervă dreptul de a se adresa cu o cerere de chemare în judecată privind încasarea forțată. Potrivit, avizul de recepție se confirmă faptul că cererea prealabilă a fost recepționată contra semnătura la data de 17.03.2025, însă suma prejudiciului a rămas neachitată.

În circumstanțele enunțate Inspectoratul Național de Probațiune a înaintat cererea în instanța de judecată prin care solicită încasarea de la Mînăscurtă Ghenadie a prejudiciului material în mărime de 726,00 lei, în legătură cu deteriorarea echipamentului de monitorizare electronică.

3.Potrivit art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă: ”(1) Dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

4.Prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 845 din 18 decembrie 2024 a fost aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2025, în mărime de 16.100 lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislație.

5.Prin încheierea Judecătoriei Soroca (sediul central) din 21 august 2025, cererea de chemare în judecată înaintată de Inspectoratul Național de Probațiune a fost acceptată spre examinare în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, fiind explicat pârâtului în dispozitivul respectivei încheieri că, depunerea referinței este obligatorie, iar neprezentarea acesteia în termen de 30 de zile din ziua

recepționării prezentei încheieri şi a probelor, va da dreptul instanței să examineze cauza civilă doar în baza materialelor depuse la dosar, în lipsa părților (fila dosarului 16).

6. Încheierea Judecătoriei Soroca (sediul central) din 21 august 2025 (menționată *supra*) cu copiile cererii de chemare în judecată și înscrisurile anexate la ea, au fost expediate la 29 august 2025 de prima instanță pârâtului Mînăscurtă Ghenadie, prin intermediul Î.S. ”Poșta Moldovei”, la adresa domiciliului său: *****, cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție *****, fiind recepționate de către el personal, sub semnătură, la data de 4 septembrie 2025 (fila dosarului 17-18).

7. În termen de 30 de zile de la recepționarea încheierii primei instanțe din 21 august 2025 și copiilor înscrisurilor anexate, pârâtul Mînăscurtă Ghenadie nu a prezentat referință și probe prin care să nege faptele invocate de reclamant și/sau să obiecteze în vreun fel asupra pretențiilor din acțiune. De asemenea, pârâtul nu a formulat cereri/demersuri în legătură cu examinarea prezentei cauzei.

II.POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE:

8. Prin hotărârea Judecătoriei Soroca, (sediul central) din 14 octombrie 2025 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către Inspectoratul Național de Probațiune.

S-a încasat de la pârâtul Mînăscurtă Ghenadie în beneficiul Inspectoratului Național de Probațiune suma de 726,00 lei, cu titlu de prejudiciu material în legătură cu deteriorarea dispozitivului special de monitorizare electronică.

S-a încasat de la Mînăscurtă Ghenadie în folosul statului, taxa de stat în mărime de 250,00 lei.

S-a încasat de la Mînăscurtă Ghenadie, la bugetul Judecătoriei Soroca suma de 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru și cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească în legătură cu înștiințarea și/sau chemarea părților în judecată, în sumă de 19,00 lei. (fila dosarului 19)

III.EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL:

9. Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 14 noiembrie 2025, pârâtul Mînăscurtă Ghenadie, reprezentat de avocatul Mînăscurtă Virgiliu, a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Soroca, (sediul central) din 14 noiembrie 2025, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Inspectoratul Național de Probațiune (fila dosarului 24).

10. Conform art. 276^4 alin. (4) Cod de procedură civilă:

”Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod.”

11. Potrivit art. 376 alin. (1^1) Cod procedură civilă:

”Apelul împotriva hotărârilor emise de instanţa de insolvabilitate, precum şi împotriva hotărârilor emise în cazul cererilor cu valoare redusă se examinează, în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, în condiţiile examinării cauzelor în primă instanţă.”

12. În conformitate cu prevederile art. 276^4 alin. (5) Cod de procedură civilă:

”Instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art. 276^3 fiind aplicabile corespunzător.”

IV.TERMENUL DE DECLARARE A APELULUI:

13. Conform art. 362 alin. (1) Cod procedură civilă: ”Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu dispune altfel.”

14. Instanța de apel constată că dispozitivul hotărârii contestate a fost pronunțat la data 14 octombrie 2025, iar apelul nemotivat a fost declarat la 14 noiembrie 2025. Ulterior, în termenul acordat prin încheierea instanței de apel din 10 martie 2026, a fost prezentat apelul motivat.

15. Prin urmare, dat fiind că apelul a fost depus cu respectarea termenului legal prevăzut la art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curtea de Apel Nord prin încheierea din 3 aprilie 2026 a acceptat apelul spre examinare în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, fără convocarea părților în ședința de judecată.

V.ARGUMENTELE APELANTULUI:

16. Apelantul Mînăscurtă Ghenadie, reprezentat de avocatul Mînăscurtă Virgiliu, a invocat în susținerea apelului următoarele argumente:

În fapt, în luna martie 2025 apelantul Mînăscurtă Ghenadie a recepționat din partea Inspectoratului Național de Probațiune cererea prealabilă nr. 07/533 din 10.03.2025 și nefiind de acord cu pretențiile INP și cu vinovăția lui Mînăscurtă Ghenadie în deteriorarea echipamentului de monitorizare, avocatul Mînăscurtă Virgiliu a contactat telefonic INP în vederea soluționării cât mai rapide a divergențelor și urmare a discuției, la data de 28.03.2025, INP, a transmis la adresa de email ca.minascurta.virgiliu@gmail.com a apărătorului, Actul de transmitere/recepționare a echipamentelor de monitorizare electronică din 12.12.2024 (anexa nr. 2 la contractul nr. 160 din 09.12.2024).

Informează că, potrivit actului transmis de către INP a fost constatat: a) În coloana 3 – Conținutul succint al defecțiunii era mențiunea – Stația nu transmite date; b) Coloanele 5,6 – Cauza defecțiunii (Din vina subiectului supus monitorizării sau Vechimea echipamentului) – nu era indicat nimic; c) În coloana 7 – Acțiuni întreprinse în vederea înlăturării defecțiunilor, era menționat – Reparare difuzor (emițător signal) – 144; Reparare modul GSM – 468; Refixare baterie reîncărcabilă – 36 și repararea bloc USB de alimentare – 78.

Ulterior, luând cunoștință cu conținutul actului nominalizat, reprezentantul apelantului, avocatul Mânăscurtă Virgiliu a contactat în mod repetat INP și a semnalat că aceste defecțiuni tehnice interne nu pot fi imputate utilizatorului, respectiv constatând verbal vinovăția cet. Mînăscurtă Ghenadie, iar reprezentanții INP au admis natura strict tehnică a defecțiunilor, și au căzut de acord și la acel moment au comunicat că nu au careva pretenții, lăsând de înțeles că situația este clarificată.

Prin urmare pretinde că, înaintarea de către reprezentanții INP, peste 5 luni de la discuțiile avute cu aceștia, a cererii de chemare în judecată împotriva lui Mînăscurtă Ghenadie, a fost efectuată în mod absolut abuziv și contrar principiului bunei-credințe statuat de art. 10 CC al RM, fiind anexată la aceasta un alt act de transmitere / recepționare a echipamentelor de monitorizare electronică, altul față de cel transmis la data de 28.03.2025 la adresa de e-mail, pentru soluționarea pe cale amiabilă, însă la fel datat cu 12.12.2024, care în opinia acestuia a fost întocmit/ajustat special pentru a crea aparența unei vinovății care în realitate nu

există. Consideră această conduită a reclamantului/intimatului drept o inducere în eroare a instanței, o încălcare a normelor procesual civile cu privire la veridicitatea probei și un abuz de drept.

Suplimentar susține că, la data de 10.10.2024, la înlocuirea de către INP nu a întocmit nici un act de recepție sau proces-verbal de constatare a stării fizice a utilajului, fără nici o obiecție scrisă, fără nici o mențiune despre „carcase crăpate" sau „încărcătoare defecte" și fără nici o documentare fotografică la fața locului.

Subliniază că, problema tehnică a dispozitivului nu a vizat brățara aplicată la corp, ci stația de emisie-recepție, care a stat imobilă pe pervazul ferestrei, conform indicațiilor stabilite în Angajamentul privind monitorizarea electronică astfel apreciază ca fiind absurd și lipsit de logică juridică să se prezume că o stație care stă nemișcată pe un pervaz a fost „deteriorată prin imprudență", în condițiile în care chiar INP confirmă că motivul schimbării a fost „dispariția de pe platformă" - o eroare de comunicare electronică pură și nu una de integritate fizică, iar între 10 octombrie 2024 (ridicare) și 12 decembrie 2024 (data actului de reparație) au trecut 60 de zile timp în care aparatul a fost manipulat, depozitat și transportat exclusiv de către angajații INP sau terți, perioadă în care orice deteriorare exterioară (precum „carcasa crăpată") ar fi putut surveni din culpa lor exclusivă.

Astfel, consideră inadmisibil din punct de vedere juridic ca Mînăscurtă Ghenadie să fie obligat să achite reparații pentru defecțiuni apărute într-un document întocmit la 60 de zile după ce bunul a ieșit din posesia sa.

Subsecvent menționează că, INP invocând dreptul de a fi despăgubit a omis să probeze că a predat un bun nou sau în stare perfectă, că defectul a apărut prin acțiunea cet. Mînăscurtă Ghenadie, iar în absența unui act de recepție, care să constate „carcasa crăpată", acțiunea INP se bazează pe simple supoziții și speculații, care nu pot răsturna prezumția de nevinovăție a pârâtului.

Totodată apreciază că fiind interpretată eronat tăcerea pârâtului de către instanța de judecată drept o probă de vinovăție, or, Mînăscurtă Ghenadie nu a depus nici o referință deoarece avea încrederea legitimă în evidența probelor care în viziunea acestuia, confirmau incontestabil că, acțiunea INP este vădit neîntemeiată, bazându-se pe o eroare tehnică internă a aparatului.

În consecință Mînăscurtă Ghenadie comunică că o instanță de judecată, analizând actul original, va respinge din oficiu o pretenție atât de absurdă, fără a fi nevoie de apărări suplimentare. La fel, precizează că intimatul nu a putut anticipa faptul că INP va acționa cu o asemenea rea-credință, prezentând în fața instanței un

alt act de reparație, cu mențiuni adăugate/modificate față de cel care a fost transmis inițial pe e-mail.

În circumstanțele menționate consideră că instanța de fond și-a întemeiat hotărârea pe presupunerea că „echipamentul a fost deteriorat intenționat”, fără a avea la dosar o probă clară - o expertiză sau constatare care să folosească acest termen. Mai mult decât atât, conform Actului de transmitere/recepționare întocmit de către S.R.L. „Infoexpres”, în rubrica nr. 5-6 „Cauza defecțiunii”, nu este bifată opțiunea „Din vina subiectului supus monitorizării” și această omisiune crucială a fost ignorată de către instanța de fond, iar în lipsa unei bife explicite care să ateste intervenția mecanică sau manipularea contrară instrucțiunilor, instanța nu putea prezuma vinovăția pârâtului.

În raport cu aprecierea eronată de către instanță a prevederilor art. 1998 CC, or, la caz lipsesc categoric elementele „fapta ilicită” și „vinovăția”, prin urmare susține că instanța a aplicat incorect principiile răspunderii civile prin faptul că a acceptat un act de reparație întocmit la 2 luni după ridicarea dispozitivului, fără a exista vreo dovadă (proces-verbal de ridicare) care să lege starea aparatului din decembrie de utilizatorul care l-a predat în octombrie.

Mai mult decât atât, invocă interpretarea greșită de către instanța de judecată a pct. 20^1 din Regulamentul aprobat prin HG 1322/2016, care prevede că acțiunea civilă se intentează „în cazul stabilirii faptului deteriorării intenționate ori din imprudență”, astfel că instanța a considerat aplicabilă norma legală fără a avea proba „deteriorării intenționate ori din imprudență” și a admis cerința INP de încasare a plății pentru „profilaxie”, „curățarea echipamentului” și „repararea blocului de alimentare”, operațiuni care reprezintă, prin natura lor tehnică, activități de mentenanță periodică și întreținere curentă, pe care orice proprietar de tehnică electronică este obligat să le suporte pentru a asigura funcționarea bunului, respectiv acestea sunt cheltuieli de întreținere curentă care cad în sarcina proprietarului (INP).

Drept urmare, consideră că obligarea pârâtului să plătească igienizarea și mentenanța aparatelor vechi ale statului este pe de o parte un abuz juridic, iar pe de altă parte o îmbogățire fără justă cauză a INP.

17.În termenul acordat prin încheierea Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord din 3 aprilie 2026 Inspectoratul Național de Probațiune a depus referință la cererea de apel declarată de Mînăscurtă Ghenadie,

în care în esență a specificat că consideră apelul neîntemeiat şi pasibil de respingere, or, hotărârea instanței de fond este legală şi întemeiată, pronunțată cu respectarea normelor de drept material şi procesual, în baza unei aprecieri, complete şi obiective a probelor administrate în cauză, urmând deci a fi menținută fără modificări. De asemenea, cu referire la copia pretinsului Act de transmitere/recepționare din 12.12.2024 anexată la cererea de apel, care ar avea un conținut diferit de Actul de transmitere/recepționare a echipamentelor de monitorizare electronică, anexat de reclamant la cererea de chemare în judecată, intimatul a invocat inadmisibilitatea acestui înscris, deoarece în termenul stabilit de instanța de fond pârâtul nu a prezentat referință, nu a negat faptele și probele prezentate de reclamant; nu a prezentat probe; nu a formulat cereri/demersuri. Totodată, intimatul a negat faptul că ar fi purtat discuții și tratative verbale în faza prejudiciară cu pârâtul pe baza copiei de pe Actul invocat de apelant în cererea de apel. Respectiv, consideră intimatul că prima instanță întemeiat și legal a emis hotărârea din 14 octombrie 2025 în temeiul probelor din dosarul cauzei, prezentate de reclamant, în situația în care acestea nu au fost negate și combătute de pârât în termenul stabilit de instanța de fond și în modul prevăzut de Codul de procedură civilă. (fila dosarului 59-61).

VI. APRECIEREA INSTANȚEI DE APEL:

18. Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces, a materialelor din dosarul cauzei și a normelor de drept aplicabile speței, Completul de judecată al Curții de Apel Nord conchide că apelul este neîntemeiat, urmând a fi respins din motivele expuse *infra.*

19. Potrivit art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă:

”Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.”

20. În conformitate cu art. 121 din Cod de procedură civilă:

”Instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.”

21. Iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că:

”Circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.”

22. În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă:

”Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.”

24. Art. 239 Cod de procedură civilă reglementează că:

”Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată. Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importantă la soluționarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet şi au fost elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.”

23. Norma cuprinsă la art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilește că:

”La deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanța pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.”

24. Potrivit art. 373 alin. (1), (2), (5) Cod de procedură civilă:

”(1) Instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță.

(2) În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importantă pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

(5) Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor din apel.”

25. Conform art. 385 Cod de procedură civilă:

”Instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept: a) să respingă apelul şi să menţină hotărîrea primei instanţe;”

26. Astfel, potrivit regulilor unui proces echitabil, instanța de apel are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare (Hirro Balani c.Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

27. Sursele de Soft Low - Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, stabilește că o motivație şi o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

28. Instanța de apel menționează că, art. 6 CEDO garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de aşi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

29. Completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord consideră că, prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea emisă este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ:

30. Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă:

”Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.”

31. Articolul 9 Cod civil,

”(1) Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

(2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.”

32. Articolul 10 Cod civil:

”(1) Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.”

33. Articolul 15 alin. (1) Cod civil:

”Apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.”

34. Articolul 16 alin. (1) lit. g) Cod civil:

„(1) Apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial”.

35. Articolul 19 alin. (1) și (2) Cod civil:

”(1) În condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

(2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).”

36. Articolul 774 alin. (1) Cod civil:

”În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.”

37. Articolul 775 alin. (1) Cod civil:

”Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.”

38. Articolul 776 Codul civil:

”Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.”

39. Articolul 858 alin. (2) Codul civil:

”Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.”

40. Articolul 1998 alin. (1) Cod civil:

”(1) Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune”.

41. Articolul 2025 alin. (1) și (2) Cod civil:

”(1) *Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească*.

(2) *În cazul deteriorării unui bun, despăgubirea va fi egală cu pierderea valorii bunului şi nu a costului reparației dacă costul reparației depășește disproporționat pierderea valorii.”*

42. Aticolul 2^{10} alin. (1) - (4) al Legii nr. 8 din 14.02.2008 cu privire la probațiune:

„(1) Monitorizarea electronică constă în supravegherea prin utilaje electronice a persoanei liberate de pedeapsa penală.

(2) Monitorizarea electronică poate fi aplicată la stabilirea unor obligaţii sau restricții.

(3) Asigurarea monitorizării electronice a tuturor categoriilor de persoane monitorizate se efectuează de către organele de probațiune.

(4) Modul, condiţiile şi procedura de monitorizare electronică sînt reglementate în Codul de executare, precum și în regulamentul aprobat de Guvern.”

44. Articolul 271^{1} alin. (9) Cod de Executare:

”(9) În caz de deteriorare a utilajului electronic de către persoana supusă monitorizării electronice, persoana dată restituie costul acestui utilaj”.

45. Punctul 2 subpct. 5) și 6) al Regulamentului privind monitorizarea electronică a persoanelor aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 1322/2016:

”5) Inspectoratul Naţional de Probaţiune asigură participanții monitorizării electronice cu utilajul electronic și alt suport logistic necesar.

6) Sistemul de monitorizare electronică constă în supravegherea de la distanţă, prin sistemele GPS (*Sistem Global de Poziţionare*), utilaj telefonic fix sau mobil cu care se monitorizează locaţia şi mişcarea persoanelor supuse supravegherii şi controlului, printr-un dispozitiv special, constituit din brăţară specială sau dispozitiv mobil.”

46. Punctul 13 al Regulamentului privind monitorizarea electronică a persoanelor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1322/2016:

”Angajamentul reprezintă actul juridic unilateral scris prin care persoana care urmează a fi supusă monitorizării electronice îşi asumă obligaţii, inclusiv privind respectarea procedurii de monitorizare, păstrarea integrităţii utilajului electronic, precum şi asumarea consecinţelor nerespectării acestora”.

47. Punctul 20^1 al Regulamentului privind monitorizarea electronică a persoanelor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1322/2016:

”În cazul stabilirii faptului deteriorării intenţionate ori din imprudență şi refuzului de a achita benevol costul utilajului electronic de către persoanele prevăzute la pct. 2, Inspectoratul Naţional de Probaţiune intentează o acţiune civilă în instanţa de judecată pentru rambursarea costului utilajului electronic”.

CIRCUMSTANȚELE DE FAPT IMPORTANTE ȘI APRECIERA ACESTORA PRIN PRISMA NORMELOR DE DREPT APLICABILE SPEȚEI

48. Din materialele cauzei, instanța de apel reține că, potrivit mandatului judecătoresc, emis la 3 octombrie 2024de Judecătoria Bălți (sediul central), s-a dispus înlocuirea măsurii preventive arestul preventiv cu măsura preventivă arestul la domiciliu, în *****, pe un termen de 30 (treizeci) zile, în privinţa lui Mînăscurtă Ghenadie, învinuit de comiterea infracţiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) şi art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu stabilirea faţă de învinuitul Mînăscurtă Ghenadie a restricţiilor şi obligaţiilor, prevăzute de articolul 188 din Codul de procedură penală, cu aplicarea obligaţiei de a fi supus monitorizării electronice, şi anume, de a menţine în stare de funcţionare mijloacele electronice de control şi de a le purta permanent (fila dosarului 7).

49. În vederea executării mandatului judecătoresc sus-menționat, pârâtului/apelant Mînăscurtă Ghenadie i-a fost aplicat echipamentul de monitorizare nr. 066041 și brățara electronică nr. 00303, iar drept confirmare acesta a semnat un angajament privind monitorizarea electronică prin care a confirmat instalarea dispozitivului special cu bloc central -1 buc. și a brățării radio - 1 buc., bloc de alimentare inspector S01 - 1 buc., suma totală a echipamentului constituind 7.440,00 lei. Totodată, acestuia i-a fost explicate cerințele şi condițiile legale obligatorii privind respectarea obligației/restricției pentru care s-a aplicat monitorizare electronică și condițiile tehnice de exploatare a echipamentului de monitorizare electronică (fila dosarului 8).

50. De asemenea, prin obligația scrisă din aceeași dată, Mînăscurtă Ghenadie a confirmat recepționarea/primirea echipamentului de monitorizare electronică în stare funcțională, după cum urmează: stație de recepție a GPS/GPRS/RF - 1 buc. (064041), brățară RF – 1 buc. (000303), bloc de alimentare cu curent electric 220 V – 1 buc., și s-a obligat, în cazul deteriorării sau pierderii utilajului electronic din vina lui, să restituie costul echipamentului în sumă de 7.440,00 lei (fila dosarului 9).

51. Ulterior, la 10 octombrie 2024, din cauza dispariției legăturii cu platforma de monitorizare, Direcția Monitorizare Electronică a înlocuit pârâtului echipamentul de monitorizare electronică nr. 066041 cu brăţara nr. 00303, cu unul funcţional, fapt confirmat prin Actul de constatare întocmit de către șeful adjunct al Direcției Monitorizare Electronică (DME). Astfel, fiind efectuată verificarea tehnică a echipamentului s-a depistat faptul că acesta nu realiza conexiunea necesară cu platforma GPS Client, indicând o posibilă defecţiune mecanică sau electronică și s-a decis transmiterea echipamentul inițial către compania contractantă pentru diagnosticare şi reparare, conform procedurii în vigoare (fila dosarului 10).

52. Potrivit Actului de transmitere/recepționare din 12 decembrie 2024, întocmit de S.R.L. „Infoexpres” (fila dosarului 11), s-a constatat că dispozitivele de monitorizare electronică nr. 066041 și nr. 00303 prezentau următoarele defecțiuni: ”Stația nu transmitea date; Carcasa contactelor era crăpată; Încărcătorul nu

funcționa. Pentru înlăturarea acestor defecțiuni s-au efectuat reparații în valoare totală de 726,00 (șapte sute douăzeci și șase) lei.”

53. Ca urmare, Direcția Monitorizare Electronică a solicitat oficial Inspectoratului Național de Probațiune demararea procedurii de recuperare a sumei de 726,00 lei de la Ghenadie Mînăscurtă, sumă ce reprezintă costul reparației echipamentului de monitorizare electronică deteriorat (brățara nr. 066041 cu br. 00303). Acest demers a fost înaintat în contextul în care costul stabilit prin actul de verificare nu a fost rambursat de bună voie de către utilizator (fila dosarului 12).

54. În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 10 martie 2025 Inspectoratul Naţional de Probaţiune a expediat în adresa pârâtului Mînăscurtă Ghenadie o cerere prealabilă prin care a solicitat achitarea benevolă a prejudiciului material în sumă de 726,00 lei până la 30 aprilie 2025, prin depunerea sumei la contul de decontare a Inspectoratului Naţional de Probaţiune, rezervându-și dreptul, în cazul neachitării sumei prejudiciului, de a înaintată o cerere de chemare în judecată, privind încasarea forțată a prejudiciului material cauzat pe cale judiciară (fila dosarului 13).

55. Deși, pârâtul/apelant Mînăscurtă Ghenadie a recepționat personal cererea prealabilă la 17 martie 2025, fapt confirmat prin semnătura ologrfă aplicată pe avizul de recepție nr.*****, anexat la materialele cauzei (fila dosarului 13 *verso*), dânsul nu a achitat prejudiciul material cauzat prin deteriorarea echipamentului de monitorizare electronică.

56. Astfel, în circumstanțele descrise, la 19 august 2025 Inspectoratul Național de Probațiune a înaintat în Judecătoria Soroca (sediul central) o cerere de chemare în judecată împotriva lui Mînăscurtă Ghenadie, privind încasarea prejudiciului material în sumă de 726,00 lei (fila dosarului 1-3).

57. Prin încheierea Judecătoriei Soroca (sediul central) din 21 august 2025, cererea de chemare în judecată înaintată de Inspectoratul Național de Probațiune a fost acceptată spre examinare în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, fiind explicat pârâtului, în dispozitivul respectivei încheieri, că depunerea referinței este obligatorie, iar neprezentarea acesteia în termen de 30 de zile din ziua

recepționării prezentei încheieri şi a probelor, va da dreptul instanței să examineze cauza civilă doar în baza materialelor depuse la dosar, în lipsa părților (fila dosarului 16).

58. Încheierea Judecătoriei Soroca (sediul central) din 21 august 2025 (menționată *supra*) cu copiile cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anxate la ea, au fost expediate la 29 august 2025 de prima instanță pârâtului Mînăscurtă Ghenadie, prin intermediul Î.S. ”Poșta Moldovei”, la adresa domiciliului său: *****, cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție *****, fiind recepționate de către el personal, sub semnătură, la data de 4 septembrie 2025 (fila dosarului 17-18).

59. În termen de 30 de zile de la recepționarea încheierii primei instanțe din 21 august 2025 și a copiilor înscrisurilor menționate, pârâtul Mînăscurtă Ghenadie nu a prezentat referință și probe prin care să nege faptele invocate de reclamant și/sau să obiecteze în vreun fel asupra pretențiilor din acțiune. De asemenea, pârâtul nu a formulat cereri/demersuri în legătură cu examinarea prezentei cauzei.

60. Drept urmare, examinând cauza pe baza materialelor din dosar, Judecătoria Soroca (sediul central) prin hotărârea emisă pe 14 octombrie 2025, a admis acțiunea înaintată de Inspectoratul Național de probațiune împotriva lui Mînăscurtă Ghenadie, dispunând încasarea de la pârâtul Mînăscurtă Ghenadie în beneficiul Inspectoratului Național de Probațiune suma de 726,00 lei, cu titlu de prejudiciu material în legătură cu deteriorarea dispozitivului special de monitorizare electronică.

61. Totodată, prin aceeași hotărâre s-a încasat de la pârât în folosul statului, taxa de stat în mărime de 250,00 lei, iar în bugetul Judecătoriei Soroca s-a încasat suma de 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru și cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească în legătură cu înștiințarea și/sau chemarea părților în judecată, în sumă de 19,00 lei (fila dosarului 19, 29-34).

62. La 14 noiembrie 2025 pârâtul Mînăscurtă Ghenadie, reprezentat de avocatul Mînăscurtă Virgiliu, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei

Soroca (sediul central) din 14 octombrie 2025, solicitând casarea hotărârii date, și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii civile.

63. Instanța de apel consideră că hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, iar apelul declarat de pârâtul Mînăscurtă Ghenadie, nefondat.

64. Conform art. 1998, alin. (1), (2) Cod civil:

”(1) Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

(2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.”

65. Potrivit art. 2022 alin. (1) Cod civil:

”Se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.”

66. Potrivit art. 2025 Cod civil: ”Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare sau prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească, fiind stabilită despăgubirea sub forma unei sume globale sau sub forma unei prestații periodice.”

67. Potrivit art. 271^1 alin. (9) Cod de Executare:

”(9) În caz de deteriorare a utilajului electronic de către persoana supusă monitorizării electronice, persoana dată restituie costul acestui utilaj”.

68. În conformitate cu prevederile pct. 20/1 al Regulamentului privind privind monitorizarea electronică a persoanelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1322 din 08.12.2016, ”În caz de deteriorare a utilajului electronic, persoana supusă monitorizării electronice restituie costul acestui utilaj cu excepția cazului defectării utilajului electronic din motive care nu depind de persoana supusă monitorizării electronice, caz în care costurile se suportă de bugetul de stat. În cazul stabilirii faptului deteriorării intenţionate ori din imprudență şi refuzului de a achita benevol costul utilajului electronic de către persoanele prevăzute la pct. 2, Inspectoratul Naţional de Probaţiune intentează o acţiune civilă în instanţa de judecată pentru rambursarea costului utilajului electronic.”

69. Prin urmare, completul Colegiului civil constată că instanța de fond, adoptând hotărârea din 14 octombrie 2025, întemeiat a conchis ca fiind constatat prin probele administrate că, prin acțiunile sale delictuale intenționate sau din imprudență (forma vinovăției, la caz, nu prezintă relevanță), pârâtul Mînăscurtă Ghenadie, a cauzat deteriorarea echipamentului de monitorizare electronică nr. 066041 și brățara electronică nr. 00303, recepționat/primit de către el în vederea executării mandatului Judecătoriei Bălți (sediul central) din 3 octombrie 2024.

70. Instanța de apel reține că, pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componența delictului civil. Componența delictului civil constituie o totalitate de elemente esențiale formulate de legiuitor ca necesare şi suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale.

71. Componența delictului civil include următoarele elemente (condiții): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă și prejudiciu, şi vinovăția. Acestea sunt condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiții.

72. Prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. Prejudiciul patrimonial poate apărea sub forma prejudiciului efectiv şi a venitului ratat.

73. Fapta ilicită este fapta prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei. Fapta ilicită poate apărea sub forma acțiunii sau inacțiunii. Pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăția autorului faptei ilicite, care poate fi sub formă de intenție sau imprudență. În materia răspunderii delictuale forma şi gradul vinovăției autorului faptei ilicite nu prezintă importanță pentru determinarea cuantumului despăgubirii, fiind aplicabil principiul reparării integrale a daunei (*restitutio in integrum*).

74. Examinând cauza prin prisma temeiurilor invocate în cerere de chemare în judecată, a probelor prezentate de reclamant și a dispozițiilor legale incidente, prima instanță corect a stabilit și elucidat circumstanțele de fapt importante al cauzei, reținând că, la 3 octombrie 2024, pârâtul Mînăscurtă Ghenadie a semnat o obligație prin care a confirmat recepționarea/primirea echipamentului de monitorizare electronică în stare funcțională, și anume: stație de recepție a GPS/GPRS/RF - 1 buc (064041), brățară RF – 1 buc (00303), bloc de alimentare cu curent electric 220 V – 1 buc., iar la 10 octombrie 2024, s-a stabilit dispariţia legăturii cu platforma de monitorizare. În aceeași zi, echipamentul a fost înlocuit cu unul funcţional.

75. În urma verificării tehnice a echipamentului s-a depistat faptul că acesta nu realiza conexiunea necesară cu platforma GPS Client, indicând asupra unei posibile defecţiuni mecanice sau electronice. Respectiv prin Actul de transmitere/recepționare a echipamentelor de monitorizare electronică din 12 decembrie 2024, compania de deservire a echipamentelor de monitorizare electronică S.R.L. „Infoexpres" a constatat la echipamentele nr. 066041 și nr. 00303 următoarele defecțiuni: "*staţia nu transmite date, carcas contacte crăpat, încărcătorul nu încarcă*". Acte defecțiuni mecanice și electronice au apărut în perioada în care echipamentul se afla în folosința lui Mînăscurtă Ghenadie.

76. Prin urmare, instanța de judecată just a conchis că sunt întrunite în mod cumulativ elementele răspunderii civile delictuale în privința pârâtului Mînăscurtă Ghenadie, fapta ilicită a acestuia constând în neasigurarea integrității și exploatării conforme a bunurilor primite în folosință, fapt ce a condus direct la defectarea mecanică și electronică a echipamentului de monitorizare, generând astfel un prejudiciu material cert în patrimoniul reclamantului, or, în materie delictuală, culpa pârâtului este prezumată legal, atât timp cât bunul i-a fost transmis în stare funcțională, iar acesta nu a demonstrat existența unei cauze exoneratoare de răspundere (cum ar fi forța majoră sau cazul fortuit).

77. Instanța de apel reiterează aici că, în conformitate cu prevederile art. 271^1 alin. (9) Cod de Executare și pct. 20/1 al Regulamentului privind privind monitorizarea electronică a persoanelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1322 din 08.12.2016, " (...) În cazul stabilirii faptului deteriorării intenţionate ori din

imprudență şi refuzului de a achita benevol costul utilajului electronic de către persoanele prevăzute la pct. 2, Inspectoratul Naţional de Probaţiune intentează o acţiune civilă în instanţa de judecată pentru rambursarea costului utilajului electronic.”

78. Totodată, instanța de apel constată că, prima instanță a dat apreciere corectă probatoriului în ceea ce privește prejudiciul material pretins, reținând în mod întemeiat că, reclamantul a administrat probe suficiente care să confirme, cu gradul de certitudine cerut de lege, existența unei legături cauzale directe între cheltuielile de reparație a echipamentului și fapta ilicită a pârâtului.

79. Or, din analiza cumulativă a înscrisurilor anexate rezultă că pentru soluționarea corectă a litigiului cu privire la repararea prejudiciului material și anume pentru stabilirea legăturii de cauzalitate între degradarea tehnică a componentelor echipamentului de monitorizare electronică - stația de recepție nr. 066041 și brățara aferentă nr. 00303, produsă strict în intervalul de timp în care pârâtul a deținut controlul material exclusiv asupra lor, legătura dintre comportamentul său neglijent și imposibilitatea de reutilizare a echipamentului fiind directă și incontestabilă.

80. Conform Actului de transmitere/recepționare a echipamentelor de monitorizare electronică din 12 decembrie 2024 întocmit de compania de deservire a echipamentelor de monitorizare electronică S.R.L. „Infoexpres”, la echipamentele nr. 066041 și nr. 00303 s-a constatat defecțiunile și a fost întreprinse acțiuni în vederea înlăturării acestor defecțiuni în cuantum de 726,00 lei (fila dosarului 11)

81. În aceste condiții, soluția de admitere a acțiunii privind repararea prejudiciului material în mărimea solicitată este legală și întemeiată, or, din materialele dosarului rezultă cert că, reclamantului i-a fost cauzată dauna materială reală, prin scoaterea din funcțiune a echipamentului de monitorizare electronică (stația și brățara), fapt care, în mod obiectiv, implică suportarea unor cheltuieli în vederea înlăturării defecțiunilor, care au un caracter cert, necesar și direct determinat de exploatarea neconformă a bunurilor, urmând a fi suportate integral de către pârâtul/apelant Mînăscurtă Ghenadie în scopul reparării integrale a prejudiciului material cauzat în sumă de 726 lei.

82. Prin urmare, Colegiul civil al Curții de Apel Nord constată că instanța de fond întemeiat a conchis că prin acțiunile sale delictuale pârâtul/apelant, cu vinovăție, a cauzat neasigurarea integrității bunurilor primite, provocând reclamantului o pagubă materială în sumă de 726 lei.

83. În acest context, având drept reper normele enunțate anterior, Colegiul civil reține ca fiind justă soluția primei instanțe care a constatat ca fiind probatăcauzarea prejudiciul material în mărime de 726 lei, prin prisma prevederilor art. 118, 119, 122, 123 alin. (6) Cod de procedură civilă.

84. În cererea de apel, pârâtului/apelant a supus criticii Actul de transmitere/recepționare a echipamentelor de monitorizare electronică din 12 decembrie 2024 întocmit de compania de deservire a echipamentelor de monitorizare electronică SRL „Infoexpres”, la echipamentele nr. 066041 și nr. 00303, prin care s-au constatat defecțiunile și indicate măsurile întreprinse în vederea înlăturării acestora, susținând că la pretenția prealabilă remisă lui de către reclamant ar fi fost anexat un alt act de transmitere/recepționare a echipamentului în care nu erau indicate toate defecțiunile echipamentului care au fost indicate deja în Actul de transmitere/recepționare a echipamentului care a fost anexat la cererea de chemare în judecată, iar acele defecțiuni indicate în actul anexat la pretenția prealabilă includea defecțiuni cere nu îi sunt imputabile pârâtului.

85. Instanța de apel respinge aceste alegații ale apelantului, din următoarele considerente:

86. În primul rând, înscrisul în copie xerox întitulat Actul de transmitere/recepționare a echipamentelor de monitorizare electronică din 12 decembrie 2024, anexat de apelant la cererea de apel, este apreciat de Curtea de Apel Nord ca fiind o probă inadmisibilă prin prisma prevederilor art. 372 alin. (1) coroborat cu art. 119/1 Cod de procedură civilă.

87. Astfel, art. 372 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede că:

”(1) Părţile şi alţi participanţi la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă acestea respectă prevederile art. 119[1] alin. (2), dacă acestea nu au fost reclamate de către prima instanţă la cererea participanților la proces sau dacă au fost restituite în mod nejustificat de către prima instanţă.”

88. Iar potrivit art. 119/1 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă:

”(1) Toate probele se prezintă, sub sancţiunea decăderii, în termenul stabilit de instanța de judecată, în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Proba care nu a fost prezentată în condiţiile alin. (1) nu va mai putea fi administrată pe parcursul procesului decât în cazul în care:

b) participantul a fost în imposibilitate de a prezenta proba în termen;

c) administrarea probei nu duce la întreruperea ședinței.”

89. Prin încheierea instanței de fond din 21 august 2025, cererea de chemare în judecată înaintată de Inspectoratul Național de Probațiune a fost acceptată spre examinare în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă. Totodată, instanța a dispus expedierea în adresa pârâtului Mînăscurtă Ghenadie a prezentei încheieri cu copiile de pe cererea de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate la ea de către reclamant, explicându-i-se pârâtului că, depunerea referinței este obligatorie, iar neprezentarea acesteia în termen de 30 de zile din ziua recepționării prezentei încheieri şi a probelor, va da dreptul instanței să examineze cauza civilă doar în baza materialelor depuse la dosar, în lipsa părților (pct. 57 *supra*).

90. Încheierea sus-menționată cu copiile cererii de chemare în judecată și înscrisurile anexate la ea, au fost expediate la 29 august 2025 de prima instanță pârâtului, prin intermediul Î.S. ”Poșta Moldovei”, la adresa domiciliului său: *****, cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție *****, fiind recepționate de către el personal, sub semnătură, la data de 04 septembrie 2025 (pct. 58 *supra*).

91. Însă în termenul de 30 de zile de la recepționarea încheierii primei instanțe din 21 august 2025 și copiilor înscrisurilor anexate, pârâtul Mînăscurtă Ghenadie nu a prezentat referință și probe prin care și-ar fi exprimat dezacordul (ar fi negat) faptele invocate de reclamant și/sau să obiecteze în vreun fel asupra pretențiilor din acțiune. De asemenea, pârâtul nu a formulat nici cereri/demersuri în legătură cu examinarea prezentei cauzei (pct. 59 *supra*).

92. Prin urmare, în situația de fapt descrisă, la data de 14 octombrie 2025 (peste 40 zile de la recepționarea actelor menționate *supra* de către pârât), instanța

de fond a soluționat cauza doar în baza cererii de chemare în judecată și înscrisurilor anexate la a de către reclamant, adoptând hotărârea privind admiterea acțiunii. Or, art. 119/1 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă prevede că: ”(1) Toate probele se prezintă, sub sancţiunea decăderii, în termenul stabilit de instanța de judecată. Ba mai mult, regula de probațiune prevăzută la art. 123 alin. (6) din același Cod prevede expres că: ”Faptele invocate de una din părţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.”

93. În contextul dat, instanța de apel relevă că, potrivit art. 110 Cod de procedură civilă:

”Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanţa (judecătorul), participanţii la proces şi alte persoane legate de activitatea instanţei trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

94. În conformitate cu prevederile art. 111 alin (1), (2) Cod de procedură civilă:

”(1) Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanţa judecătorească.

(2) Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor şi cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.”

95. Iar art. 113 Cod de procedură civilă, stipulează că:

”Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanţa de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

96. De asemenea, instanța de apel relevă că, potrivit excepției prevăzute la art. 119/1 alin. (2) coroborat cu art. 372 alin. (1) Cod de procedură civilă, proba care nu a fost prezentată în condiţiile alin. (1) poate fi administrată în instanța de apel doar dacă participantul demonstrează că a fost în imposibilitate de a prezenta proba în termen, la examinarea cauzei în prima instanță.

97. Pârâtul/apelant nu a prezentat în cererea de apel argumente și nici înscrisuri ce ar confirma faptul că a fost în imposibilitate să prezinte în termenul

stabilit de instanța de fond referință la cererea de chemare în judecată, precum și probe scrise în apărarea sa.

98. Dimpotrivă, din conținutul cererii de apel rezultă că el nu a avut niciun obstacol în această privință, invocând cum că nu a prezentat referință și înscrisuri probatorii în apărarea sa, deoarece avea ”*încredere*” în instanța de judecată, considerând că cererea de chemare în judecată fiind una vădit neîntemeiată, urma a fi respinsă de instanță fără nicio opoziție din partea pârâtului.

99. Instanța de apel apreciază critic respectivele alegații ale pârâtului/apelant, deoarece în așa mod dânsul de fapt urmărește scopul să inducă în eroare instanța de apel, pentru a-și acoperi propria omisine în a-și exercita cu diligență și bună-credință drepturile și obligațiile sale procedurale.

100. Or, prima instanță a asigurat examinarea prezentei cauze cu respectarea principiilor contradictorialității și a disponibilități în drepturile procedurale a participanților la proces reglementate de art. 26 și art. 27 din Codul de procedură civilă.

101. Astfel, art. 26 Cod de procedură civilă (Contradictorialitatea și egalitatea părților în drepturile procedurale), reglementează cu suficientă claritate și previzibilitate că:

”(1) Procesele civile se desfăşoară pe principiul contradictorialităţii şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale.

(2) Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părţile şi ceilalţi participanţi la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalitățile şi mijloacele susţinerii ei de sine stătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu cauza dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanţei.

(3) Instanţa care judecă cauza îşi păstrează imparţialitatea şi obiectivitatea, creează condiţii pentru exercitarea drepturilor participanţilor la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanţelor reale ale cauzei.

(4) Egalitatea părţilor în drepturile procedurale este garantată prin lege şi se asigură de către instanţă prin crearea posibilităților egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susţinerea poziţiei asupra circumstanţelor de fapt şi de drept, astfel încât nici una dintre părţi să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.”

102. Iar art. 27 Cod de procedură civilă (Disponibilitatea în drepturi a participanţilor la proces), prevede:

”(1) Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

(2) Instanţa nu admite dispunerea de un drept sau folosirea modalităţii de apărare dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile sau interesele legitime ale persoanei.”

103. Totodată, art. 56 alin. (3) Cod de procedură civilă stipulează că, ”Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună credință de drepturile lor procedurale*”*. Iar art. 61 alin. (1) din același Cod, reglementează că, ”Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește (...) inducerea sa în eroare.*”*

104. Prin urmare, în conformitate cu normele legale enunțate mai sus, pârâtul Mînăscurtă Ghenadie, recepționând personal la 4 septembrie 2025 încheierea instanței de fond din 21 august 2025 cu copiile de pe cererea de chemare în judecată și înscrisurile (probele) anexate la ea de către reclamant, inclusiv Actul de transmitere/recepționare a echipamentelor de monitorizare electronică din 12 decembrie 2024 întocmit de compania de deservire a echipamentelor de monitorizare electronică SRL ,,Infoexpres”, era obligat să aibă un comportament activ și, manifestând diligența necesară în exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, să prezinte în termenul de 30 de zile stabilit/acordat de prima instanță referință cu obiecțiile la pretențiile din acțiunea reclamantului, precum și să anexeze/prezinte toate înscrisurile probatorii pe care le considera necesare întru confirmarea dezacordului său, dar nu să se bazeze pe o pretinsă ”încredere” în instanța de judecată și să aștepte ca instanța, contrar principiilor imparțialității și a egalității părților în drepturile procedurale, să deducă în favoarea pârâtului, prezumând că acesta nu ar fi de acord cu faptele și probele invocate de reclamant, iar ca finalitate să respingă acțiunea Inspectoratului Național de Probațiune.

105. Distinct de constatările și concluziile enunțate *supra*, instanța de apel notează și faptul că, în referința la cererea de apel prezentată de intimatul –

Inspectoratul Național de Probațiune, acesta a negat copia înscrisului invocat de apelant în cererea de apel.

106. De asemenea, în referința prezentată de intimat, acesta a negat și afirmațiile apelantului din cererea de apel cu privire la pretinsele discuții telefonice şi verbale purtate cu reprezentanții Inspectoratului Național de Probațiune în faza prejudiciară, susținând că, în cadrul acestora, s-ar fi convenit asupra caracterului tehnic al defecțiunilor.

107. Instanța de apel observă că, respectivele afirmații ale apelantului sunt neîntemeiate, deoarece nu sunt susținute/confirmate prin niciun mijloc de probă. Or, potrivit principiilor generale ale procesului civil, consacrate inclusiv în art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, sarcina probei revine părții care invocă anumite circumstanțe. În speță, apelantul nu a prezentat nicio dovadă care să confirme existența sau conținutul acestor pretinse înțelegeri.

108. Totodată, instanța de apel remarcă că, eventualele obiecții ale pârâtului/apelant urmau a fi formulate în mod corespunzător, prin adresarea unor cereri/demersuri scrise către autoritatea competentă (reclamant), cu solicitarea unui răspuns oficial. Iar, în lipsa unor astfel de demersuri, invocarea unor discuții informale nu poate fi reținută de instanță ca probă şi nu poate răsturna situația de fapt constatată prin actele oficiale ale cauzei.

109. Conform art. 118 Cod de procedură civilă, sarcina probei revine părții care invocă anumite circumstanțe. Însă pârâtul nu a prezentat niciun argument sau probă în fața instanței de fond care să combată pretențiile reclamantului. Așa fiind, prima instanță a soluționat cauza în baza probelor administrate legal, în condițiile procedurii cererilor cu valoare redusă, fără a încălca dreptul la apărare al pârâtului.

110. Așadar, contrar alegațiilor apelantului, în lumina circumstanțelor stabilite pe baza probelor anexate la dosarul cauzei, administrate legal, instanța de fond corect a reținut existența vinovăției acestuia în deteriorarea echipamentului de monitorizare electronică. Or, pârâtul/apelant a recepționat echipamentul în stare funcțională, fapt confirmat prin actele semnate personal (angajament şi obligație), asumându-și expres obligația de a păstra integritatea acestuia şi de a restitui costul

în caz de deteriorare din vina sa. Ulterior, echipamentul a fost restituit în stare defectă, fiind constatate defecțiuni tehnice, inclusiv deteriorări fizice (carcasă crăpată), ceea ce confirmă intervenția factorului uman, fie sub formă de acțiune, fie de neglijenţă. În conformitate cu art. 271' alin. (9) Cod de executare şi pct. pct. 13, 19, 20/1 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1322/2016 (pct. 67, 68 *supra*), deteriorarea utilajului în perioada în care acesta se afla în posesia persoanei monitorizate atrage obligația de restituire a costului, indiferent de forma vinovăţiei acesteia (intenție sau imprudență).

111. Ce ține de alegațiile apelantului privind pretinsa survenire a defecțiunilor echipamentului de monitorizare electronica în afara factorului uman, instanța de apel le consideră de asemenea pur declarative, nefiind susținute de probe. Or, Actul de verificare întocmit de compania specializată S.R.L. "Infoexpres" (anexat de reclamant la cererea de chemare în judecată) confirmă existența unor defecțiuni concrete, inclusiv deteriorări fizice (carcasă crăpată), iar apelantul nu a prezentat un alt mijloc de probă care să demonstreze că aceste defecțiuni nu îi sunt imputabile. Mai mult, porivit legii, obligația de a păstra integritatea bunului revine în exclusivitate pârâtului/apelant, ca persoană careia i-a fost transmis spre utilizare utilajul de monitorizare elecronică.

112. În context, instanța de apel respinge ca nefondate și speculative alegațiile apelantului potrivit cărora pentru înlăturarea defecțiunilor mecanice și electronice ale echipamentului de monitorizare ar fi fost efectuate acțiuni de profilaxie, a căror valoare nu i-ar fi imputabilă pârâtului/apelant, or, potrivit Actului de constatare sus-menționat, rezultă că echipamentul respectiv a vizat strict remedierea unor avarii structurale și funcționale severe - lipsa transmisiei de date, carcasa contactelor crăpată și nefuncționalitatea încărcătorului. Aceste intervenții au avut o natură exclusiv de reparație și au fost declanșate de o stare de urgență tehnică manifestată prin pierderea la 10 octombrie 2024 a legăturii cu platforma GPS a echipamentului de monitorizare aplicat prevenitului Mînăscurtă Ghenadie, nefiind vorba despre lucrări de întreținere periodică, revizie de rutină sau profilaxie standard (lucrări de mentenanță).

113. Totodată instanța de apel subliniază că, acțiunile de reparație desfășurate au fost impuse în mod direct și imperativ de starea de degradare în care

apelantul a adus echipamentul aflat în paza sa juridică, astfel costul total al remedierii defecțiunilor de 726 lei reprezintă cheltuiala minimă și strict necesară pentru readucerea dispozitivelor în starea anterioară producerii faptei ilicite, iar exonerarea apelantului de la această plată este lipsită de temei juridic.

114. În cererea de apel apelantul încearcă să creeze o distincție artificială între noțiunile de ”deteriorare" și ”defectare", atribuindu-le semnificații juridice diferite, în scopul exonerării de răspundere. Instanța de apel consideră că o asemenea interpretare este eronată și nu poate fi reținută. Or, interpretarea normelor juridice urmează a fi realizată în mod teleologic, prin raportare la scopul reglementării, şi nu printr-un formalism lingvistic excesiv. Astfel, scopul normelor incidente - inclusiv art. 271' alin. (9) din Codul de executare şi prevederile Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1322/2016, constă în protejarea patrimoniului public şi instituirea obligației persoanei monitorizate de a menține în stare funcțională echipamentul primit. Acceptarea interpretării propuse de apelant ar conduce la eludarea obligațiilor legale asumate şi ar lipsi de efect util normele juridice incidente.

115. Respinge instanța de apel ca neîntemeiae și alegațiile apelantului din cererea de apel cu privire la pretinsa îmbogățire fără justă cauză a intimatuli din contul apelantului cu suma de 726 lei. Or, suma solicitată reprezintă exclusiv costul reparației echipamentului deteriorat, confirmat prin acte justificative, şi nu depăşeşte prejudiciul real suferit de instituție. Art. 1998 Cod civil prevede că, persoana care a cauzat un prejudiciu este obligată să-l repare integral. Iar în prezenta cauză sunt întrunite toate condițiile răspunderii civile delictuale: prejudiciul, fapta ilicită, legătura de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, şi vinovăția.

116. Așadar, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord concluzionează că, prima instanța a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind corect raportul juridic litigios, a stabilit și elucidat pe deplin circumstanțele de fapt importante ale cauzei și legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.

6paragraf (1) al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (CEDO).

117. În altă ordine de idei, instanța de apel constată întemeiată hotărârea primei instanțe și în partea ce ține de încasarea de la pârâtul Mînăscurtă Ghenadie a cheltuielilor de judecată, și anume: încasarea de la pârât în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 250,00 lei; precum și încasarea sumei de 200,00 (două sute) lei cu titlu de taxă de timbru și a cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de Judecătoria Soroca (sediul central) în legătură cu înștiințarea și/sau chemarea părților în judecată, suma de 19,00 (nouăsprezece) lei, or, soluția în această latură este conformă cu prevederile art. 82, 90 coroborat cu 94 și 98 Cod de procedură civilă, ce reglementează procedura de compensarea a cheltuielilor de judecată, în situația în care reclamantul a fost scutit de plata taxei de stat și a taxei de timbru la depunerea cererii de chemare în judecată prin efectul Legii taxei de stat, iar pârâtul a pierdut procesul.

118. Acestea fiind constatate, instanța de apel va respinge apelul declarat de pârâtul Mînăscurtă Ghenadie, reprezentat de avocatul Mînăscurtă Virgiliu, menținând hotărârea Judecătoriei Soroca (sediul central) din 14 octombrie 2025.

119. În temeiul celor expuse, conducându-se de prevederile art. 276/4 alin. (4), art. 385 lit. a), 389, 390 Cod de procedură civilă, completul de judecată al Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord, -

CU UNANIMITATE DE VOTURI,

D E C I D E :

Respinge apelul declarat de Ghenadie Mînăscurtă, reprezentat de avocatul Virgiliu Mînăscurtă.

Menține hotărârea Judecătoriei Soroca (sediul central) din 14 octombrie 2025, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Inspectoratul Național de Probațiune în contradictoriu cu Ghenadie Mînăscurtă, cu privire la repararea prejudiciului material.

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă din data adoptării.

Președintele completului,

judecător Radu Holban

Judecătorii Svetlana Ghercavii

Mariana Sajin